

ud over, hvad der normalt vil være gældende for en effektiv virksomhed i den pågældende branche.

Udvalget kan tiltræde de af handelsministeren fremførte synspunkter.

På grundlag af modtagne henvendelser fra Dansk Tandlægeforening og Den almindelige danske Lægeforening har udvalget med ministeren drøftet, i hvilket omfang avancestoploven bør finde anvendelse på honorarer og ydelser, der udbetales i henhold til de overenskomster, som disse organisationer har indgået med sygekasserne, og som godkendes af socialministeriet.

Udvalget fremhæver, at løn- og arbejdsforhold er forudsat holdt uden for avancestoploven. I det omfang bestemmelserne i de nævnte overenskomster ikke kan anses for at være løn- og arbejdsforhold, er det udvalgets opfattelse, at loven må finde anvendelse, uanset at disse er kollektivt indgået og godkendt af socialministeriet.

Handelsministeren har givet udtryk for, at den i henhold til avancestoploven fremtidige regulering af sådanne honorarer og ydelser må forudsætte nærmere undersøgelser og forhandlinger, hvorunder man må søge at fastlægge, hvilke lønudgiftstigninger og huslejestigninger der vil kunne begrunde en forhøjelse af honorarerne m. v.

Udvalget har med ministeren været enig i, at de nærmere retningslinjer for, hvorledes honorarerne m. v. herudfra vil kunne fastsættes, og i øvrigt hvorledes loven i praksis skal anvendes på disse honorarer m. v., aftales imellem monopoltilsynet og socialministeriet efter forhandling med sygekasserne og lægernes og tandlægernes organisationer.

Det er af Industrirådet over for udvalget gjort gældende, at virksomhederne ventes at ville tilstræbe at rationalisere deres forskellige aktiviteter i den takt og rækkefølge, omkostningsudviklingen betinger, og at der derfor ikke nødvendigvis vil være nogen rationaliseringsgevinst, i det øjeblik en rationalisering iværksættes, men først senere, efterhånden som arbejdslønnen stiger yderligere.

Handelsministeren har i denne forbindelse henvist til, at det foreslåede nye stk. 4

til lovens § 1 skal forstås således, at gennemførelsen af en rationaliseringsforanstaltning ikke medfører en pligt til prisnedsættelse.

Angående den i lovforslaget foreslåede nye affattelse af lovens § 2, stk. 2, der udvider dispensationshjemmelen, har udvalget drøftet de eksempler, der er anført i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende denne bestemmelse. Udvalget har af handelsministeren fået bekræftet, at der ud over de anførte eksempler vil kunne forekomme tilfælde, hvor dispensation bør gives. Til det i bemærkningerne angivne eksempel b (lovforslaget side 2) har handelsministeren oplyst, at dette ikke blot omfatter varer, der er hjemtaget før 1. november 1968, men også varer, der hjemtages efter dette tidspunkt, og at eksemplet også må omfatte tilfælde, hvor varepartier hjemtages i varierende kvalitet til samme priser.

Man har overvejet spørgsmålet, om der bør dispenseres fra avancestopet i tilfælde, hvor en virksomhed, som omfattes af § 24 i monopolloven, der vedrører pligt til at indhente forhåndsgodkendelse af prisforhøjelser, må foretage omfattende investeringer for at udbygge og forbedre virksomhedens anlæg. Ministeren har over for udvalget tilkendegivet, at der under sådanne omstændigheder vil kunne være grundlag for at give dispensation fra avancestopet.

Et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, da en foreslået bestemmelse om at give forbrugerne andel i rationaliseringsgevinster ikke har kunnet opnå flertal i udvalget.

Ad II. forslag til lov om anmeldelse af vejledende priser m. v.

Udvalget har drøftet bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 3, hvorefter monopoltilsynet kan dispensere fra anmeldelsespligten for vejledende priser. Ud over de